

מקור המאמר בזהר פרשת בשלח דף נה ע"ב
האוהב לקב"ה ומצפה לבנין ביתו, זוכה לראות בשמחתו

רַבִּי יִיסָא פִּתַּח וְאָמַר, כַּמָּה אֵית לֵיה לְבַר נֶשׁ
לְרַחֲמָא לֵיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא לֵית
לֵיה פּוֹלְחָנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (אֵלָא) (כַּמָּה)
רַחֲמוּתָא. וְכָל מָאן דְּרַחֲמִים לֵיה, וְעֵבִיד פּוֹלְחָנָא
בְּרַחֲמוּתָא, קָאֲרִי לֵיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחֲמָא.
אִי הָכִי, בְּמָאי אֻקְיָמָנָא הֵינִי קְרָאִי, רַעְדָּ וְרַע אָבִיד
אֵל תַּעֲזוּב. וּכְתִיב (משלי כה) הוֹקֵר רַגְלָךְ מִבֵּית רַעְדָּ.

אֵלָא הָא אֻקְמוּהָ חֲבַרְיָא, הֵאִי קְרָא (ס"א בְּעוֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וְהֵאִי בְּחֻטָּאוֹת וְאֲשָׁמוֹת וּכְתִיב וכו') בְּעוֹלוֹת כְּתִיב.

הַשְׁתָּא, רַעְדָּ וְרַע אָבִיד אֵל תַּעֲזוּב, לְמַפְלַח לֵיה,
וְלֹא תִדְבַקָא בֵיה, וְלֹמַעְבַּד פְּקוּדוּי. אֵל תַּעֲזוּב וְדָאִי.
וְהָא דְאִתְמַר הוֹקֵר רַגְלָךְ מִבֵּית רַעְדָּ. כְּלוּמַר הוֹקֵר
יִצְרָךְ, דְּלֹא יִרְתַּח לְקַבְּלָךְ, וְלֹא יִשְׁלוּט בְךָ, וְלֹא
תַעֲבִיד הִרְהוּרָא אַחְרָא. מִבֵּית רַעְדָּ, מָאן בֵּית
רַעְדָּ. דָּא נִשְׁמַתָּא קִדְיִשָׁא, דְּאֵעִיל בָּהּ רַעְדָּ וַיִּהְבָּה
בְּגוּךְ.

רַבִּי יִיסָא פִּתַּח וְאָמַר, כַּמָּה
יֵשׁ לְאָדָם לְאַהֲבָא אֶת הַקְּדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא, שְׁהֲרִי אִין לְךָ
עֲבוּדָה לְקְדוּשָׁא-בְּרוּךְ-הוּא
[אֵלָא] [כְּמוֹן] אֵלָא אַהֲבָה, וְכָל מִי
שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ וְעוֹשֶׂה עֲבוּדָתוֹ
בְּאַהֲבָה, קוֹרָא לוֹ הַקְּדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא אַהוּב. אִם כֹּף,
בְּמָה בְּאַרְנוֹ פְּסוּקִים אֵלוֹ -
רַעְדָּ וְרַע אָבִיד אֵל תַּעֲזוּב,
וּכְתוּב (משלי כה) הוֹקֵר רַגְלָךְ
מִבֵּית רַעְדָּ?

אֵלָא, הֲרִי בְּאַרוּהָ הַחֲבַרִּים,
פְּסוּקֵי זֶה (בְּעוֹלוֹת וּשְׁלָמִים, וְזֶה בְּחֻטָּאוֹת
וְאֲשָׁמוֹת, וּכְתוּב וכו') נִכְתָּב בְּעוֹלוֹת.
עֲכָשׁוּ, רַעְדָּ וְרַע אָבִיד אֵל
תַּעֲזוּב, לְעַבַּד אוֹתוֹ וְלִהְדַּבֵּק
בוֹ וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹתָיו. אֵל
תַּעֲזוּב, וְדָאִי. וְזֶה שְׁנַאֲמַר
הוֹקֵר רַגְלָךְ מִבֵּית רַעְדָּ.
כְּלוּמַר, הוֹקֵר יִצְרָךְ שְׁלֹא
יִרְתַּח כְּנִגְדָּךְ וְלֹא יִשְׁלַט בְךָ,
וְלֹא תַעֲשֶׂה הִרְהוּרָא אַחֲרָא.

מִבֵּית רַעְדָּ, מִי זֶה בֵּית רַעְדָּ? זֶה הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַכְּנִים בְּךָ רַעְדָּ וְנִתְּן אוֹתָהּ בְּתוֹכָךְ.

וְעַל זֶה עֲבֹדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - לָאֵהָב אוֹתוֹ בְּכֹל, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ו') וְאֶהְבֶּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ - שְׁכַל יִשְׂרָאֵל רָאוּ עַל הַיָּם מַה שֶּׁלֹּא רָאָה יַחְזִקְאֵל הַנְּבִיא, וְאֶפְלוּ אוֹתָם הָעֵבְרִים שֶׁבְמַעֲי אִמָּם הָיוּ רוֹאִים וּמִשְׁבַּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹלָם הָיוּ אוֹמְרִים זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנְהוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם כֶּף, לְמַה וְאֶרְמְמָנְהוּ, שֶׁהָרִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם הוּא לְמַעְלָה? אָמַר לוֹ, אֶפְלוּ כֶּף צָרִיךְ, וְהַכֹּל דָּבָר אֶחָד, וְאֶרְמְמָנְהוּ בְּכֹל, לְהַכְלִיל מִי שִׁוְדַע לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַגָּדוֹל, שֶׁהָרִי זֹהוּ עֲבֹדָה עֲלִיוֹנָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּא קוֹרֵא כְּתוֹב (ישעיה נב) קוֹל צְפִיף נִשְׂאוֹ קוֹל יַחְדָּו יִרְנְנוּ. קוֹל צְפִיף, מִי הֵם צְפִיף? אֵלֶּה הֵם שְׁמַצְפִּים מְתֵי יִרְחַם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת בֵּיתוֹ. נִשְׂאוֹ קוֹל? יִשְׂאוֹ קוֹל הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה נִשְׂאוֹ קוֹל? אֵלֶּה כָּל אָדָם שֶׁבֹכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חֶרְבֵּן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֹכָה לְמַה שְׁכַתוֹב אַחַר כֶּף - יַחְדָּו יִרְנְנוּ, וְזֹכָה לְרְאוֹתוֹ מִיֹּשֵׁב בַּחֲדוּהָ.

וְעַל דָּא פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְרַחֲמָא לִיהּ בְּכֹלָא, כְּמַה דְכָתִיב, (דְּבָרִים ו') וְאֶהְבֶּת אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ. זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ, דְכֹל יִשְׂרָאֵל חֲמוּ עַל יַמָּא, מַה דְלֹא חָמָא יַחְזִקְאֵל נְבִיאָה, וְאֶפְלוּ אֵינּוֹן עוֹבְרֵי דְבְמַעֲי אִמָּהוֹן, הוּוּ חָמָאן וּמִשְׁבַּחֵן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֹלָהוּ הוּוּ אֲמַרִין זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנְהוּ, כְּמַה דְאֵתְ אָמַר אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִי הָכִי אִמָּאֵי וְאֶרְמְמָנְהוּ, דְהָא אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם לְעֵילָא הוּא. אָמַר לִיהּ, אֶפְלוּ הָכִי אֲצַטְרִיךְ, וְכֹלָא חַד מְלָה, וְאֶרְמְמָנְהוּ בְּכֹלָא, לְאַבְלָלָא, מָאן דִּידַע לְיַחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא רַבָּא, דְהָא הוּא פּוֹלְחָנָא עֲלָאָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

רַבִּי יְהוּדָה הוּוּ יְתִיב קָמִיהּ דְר' שְׁמַעוֹן, וְהוּוּ קָאֲרִי, כְּתִיב (ישעיה נב) קוֹל צְפִיף נִשְׂאוֹ קוֹל יַחְדָּו יִרְנְנוּ. קוֹל צְפִיף, מָאן אֵינּוֹן צְפִיף. אֵלֶּה אֵלִין אֵינּוֹן דְמַצְפָּאן, אֵימְתֵי יִרְחַם קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַבְנֵי בֵיתֵיהּ. נִשְׂאוֹ קוֹל, יִשְׂאוֹ קוֹל מִיבְעֵי לִיהּ, מָאֵי נִשְׂאוֹ קוֹל. אֵלֶּה, כָּל בַּר נֶשׁ דְּבָבֵי, וְאָרִים קְלִיָּה עַל חֶרְבֵּן בֵּיתֵיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַה דְכָתִיב לְבַתָּר יַחְדָּו יִרְנְנוּ. וְכִי לְמַחְמֵי לִיהּ בְּיִשׁוּבָא בַּחֲדוּתָא.

בֵּיתוֹ. נִשְׂאוֹ קוֹל? יִשְׂאוֹ קוֹל הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה נִשְׂאוֹ קוֹל? אֵלֶּה כָּל אָדָם שֶׁבֹכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חֶרְבֵּן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֹכָה לְמַה שְׁכַתוֹב אַחַר כֶּף - יַחְדָּו יִרְנְנוּ, וְזֹכָה לְרְאוֹתוֹ מִיֹּשֵׁב בַּחֲדוּהָ.